

Fonts de l'Adou o del Bastareny

Gisclareny

Ubicació

Comarca:	Berguedà
Lloc/Adreça:	Al lloc de les Fonts de l'Adou. (Ajuntament de Gisclareny. Av. Roser S/N 08695)
Emplaçament	Al lloc de les fonts de l'Adou. Abans de creuar el riu hi ha un sender que en 250m. Hi du.
Alçada:	973
Coordenades:	
Latitud:	42.26754
Longitud:	1.7994
UTM Est (X):	400986
UTM Nord (Y):	4680179

Classificació

Número de fitxa	08093 - 30
Àmbit:	Patrimoni natural
Tipologia	Zona d'interès
Estil / època:	Mesozoic
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	Es considera un dels indrets del Parc Natural del Cadí Moixeró que té més bellesa, fer que comporta que sigui molt visitat. Recentment el Parc Natural del Cadí Moixeró n'ha arranjat el camí d'accés amb baranes de fusta i tanques de protecció.
Protecció	Legal
Observacions protecció:	PEIN. Llei 37/1966 de 31 de maig; Decret 353/1983
Número inventari	AIG-Núm. 23
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Altres
Titularitat	Pública
Titular:	08092A0040902110000YP

Fitxes associades:

[Salt de Molnell \(Monnell\)](#)

Autoria de la fitxa

Pere Cascante i Torrella

Data de registre de la fitxa:

ds., 30/11/2019 - 01:00

Descripció

Sortida o naixement natural del riu Bastareny , afluent del Llobregat que vé causat per les característiques geològiques d'un terreny càrstic que afavoreix l'afloració en superfície de les sorgències subterrànies. Aquest en seria el cas de les fonts naturals del Bastareny.El sistema càrstic es desenvolupa seguint la disposició estructural de les capes calcàries de la serra, inclinades cap al sud i amb una potència d'entre 500 i 900 m de desnivell. El desnivell màxim que recorre l'aigua és de 1700. Es tracta d'un equifer que procedeix del mantell més profund del Cadí i que té com a sorgència més elevada la dnominada font tordera amb un cabal permanent de 2 a 5 l/m2 i que els aigües torne a infiltrar-se per sortir al punt més baix o bullidor de Sant Esteve. Altres surgències naturals són el salt del bullidor de la Llet (fitxa 19) i el bullidor de Sant Esteve (fitxa 29).

Observacions:

Correspon amb un dels equífers més destacables del Pirineu juntament amb el del riu Garona a la vall d'Aran que conté una gran reserva d'aigua

Història

Des de el punt de vista geològic, la serra del Cadí té una gran importància històrica ja que dóna nom al mantell del Cadí, unitat descoberta en els anys 80 gràcies a les investigacions portades a terme per les companyies petrolieres que treballaven al Pirineu oriental. L'existència de l'encavalcament de Vallfogona (encavalcament basal de totes les unitats), ja es coneixia d'abans però no es considerava gaire important. El resultat de les anàlisis del subsòl amb geofísica i de les dades dels pous van permetre evidenciar l'existència d'aquesta unitat

anomenant-se mantell del Cadí, ja que els relleus més importants corresponien a aquesta serra. Altres aspectes històrics fan referència a la necessitat que s'ha tingut des de fa anys de protegir l'àrea de la serra del Cadí. Aquest objectiu ja figurava ja en les previsions de planificació regional que feu, al 1932, la Generalitat de Catalunya de l'època republicana. Es tornà a plantejar, molts anys després, en el Pla provincial de Barcelona del 1963 (que preveia la possible existència de diversos espais naturals a la zona); el 1966 es promulgà la Llei que establia la Reserva Nacional de Caça del Cadí. Finalment, per la Llei 6/1982, del 6 de maig de la Generalitat de Catalunya, fou declarat el Paratge Natural d'interès Nacional del massís de Pedraforca. El Parc Natural del Cadí-Moixeró, amb una superfície de 41.342 hectàrees, és el parc natural més gran de Catalunya i forma part de tres comarques: l'Alt Urgell, el Berguedà i la Cerdanya.

Bibliografia

CASÒLIBA; J (2015). Àrees d'interès geològic al Parc Natural del Cadí Moixeró. Fitxa núm. 23.GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE MEDI AMBIENT. PARC NATURAL

